

گفت و گو با کامران حجازی، تهیه‌کننده فیلم «مرد بازنده»

تکرار تجربه‌های موفق با مهدویان

کامران حجازی که برای اولین بار با فیلم «مرد بازنده» محمدحسین مهدویان تهیه‌کنندگی را تجربه می‌کند، در پروژه‌های قبلی کنار مهدویان بوده و با همکاری کرده است. حجازی در جدیدترین اثر این کارگردان با همکاری و مشارکت امیر بنان تهیه‌کنندگی «مرد بازنده» را به عهده گرفته است. در ادامه گفتگوی «صبا» را با او می‌خوانید.

پیش‌بینی شما از

حضور در جشنواره فیلم فجر و نتایجی احتمالی که ممکن است در زمینه جوایز و استقبال مردمی این جشنواره به وجود آید چیست؟ امیدوارم اتفاقات خوبی برای فیلم رقم بخورد و مردم فیلم «مرد بازنده» را دوست داشته باشند.

همانگ که تجربه سال‌ها کار مشترک را باهم داشتند، و همین موضوع موجب شدن در عین سرعت عمل، همه‌چیز با وقت، آرامش و انسجام خوبی پیش برود. ■ در وضعیت گنوئی سینمای ایران که کرونای و تنگناهای مالی فشاری را به این عرصه تحمل می‌کند، تصور می‌کنید فیلم «مرد بازنده» چقدر بتواند شور و حالی به سینما پاگرداند؟ من امیدوارم با فروکش کردن ویروس کرونا در جامعه و رونقی که به سینما دوباره برگشته

تهیه‌کنندگی بروید؟

پس از همکاری موفق در ۴ یا ۵ پروژه با حسین مهدویان و دیگر اعضای گروه، در این فیلم تصمیم گرفتم به عنوان تهیه‌کننده حضور داشته باشم و چه چیزی بهتر از تهیه فیلمی به همراه گروهی که با آن‌ها تجربیات موفق ولذت‌بخشی از قبل داشتم. ■ «مرد بازنده» اولین فیلمی است که شما بعد از سال‌ها فعالیت در سینما با عنوان مجری طرح و مدیر تولید، به صورت مشترک تهیه‌کنندگی می‌کنید. این تجربه برایتان چطور بود؟ چه تفاوت‌هایی با تجربیات گذشته شما برایتان داشت؟

سال‌هاست که من به عنوان مجری طرح و یا مدیر تولید پروژه‌های متعددی کار کردم، طبعاً در سینما هر پروژه‌ای تجربیات مختص به خودش را دارد، کما اینکه تهیه‌کنندگی در سینمای مستقل و با سرمایه خصوصی قاعده‌تا با شرایط فعلی سینما و اوضاع اقتصادی شرایط دشواری دارد. ■ یا توجه به اینکه آذر ماه توائیستید مجوز ساخت این فیلم را یگیرید و فیلم در دلوگیشان تهران و مازندران فیلمبرداری می‌شد، چه تمپیداتی به کار بردید تا فیلم به موقع آماده شود؟ ما از زمان شروع فیلمبرداری تا شروع جشنواره حدود دو ماه فرصت داشتیم. پروژه از شروع فیلمبرداری تا پایان پست پروداکشن زیر دو ماه انجام شده و این امکان پذیر نبود، مگر با همراهی تیمی

زهرا نجفی

■ محمدحسین مهدویان همواره در کارهایش مژده‌ای را جایه جا کرده و بحث‌های تازه‌ای را در سینما و حتی در جریان سریال‌سازی باز کرده است. این روحیه ایشان در جریان همکاری با شما چطور ظهور و یروز پیدا می‌کند؟ همراهی در این پروژه‌ها چه ویژگی‌هایی داشته است؟

محمدحسین مهدویان همیشه به دنبال تجربه و ساخت فیلم با اضافه‌های متفاوت است. این فیلم هم از این فاعده مستثنانیست.

■ فیلم جدیدی که در همکاری با مهدویان گار گرده‌اید، چقدر در فضای نزدیک به پروژه‌های قبلی است؟ یا توجه به رگه‌های جنایی موجود در فیلم، آیا می‌توان انتظار یک فیلم تریلر دیگر را از حاصل همکاری تان داشت؟

اجازه بدید راجع به فضای فیلم صحبتی نکنم و بگذاریم مخاطب خودش با فضای فیلم مواجه شود و آن را فضای داشت.

■ شما قبلاً چندین بار در پروژه‌های سینمایی و اولین سریال محمدحسین مهدویان به عنوان مجری طرح و مدیر تولید با او همکاری داشتید. چطور شد که تصمیم گرفتید در «مرد بازنده» به سمت

دیالوگ‌های برتر

■ دیگه هر چی ننم کنم؛ هیچ فرقی نداره، انگار همش رخت بیچارگی ننم‌های (شعله ور)

■ اینو از کجا میشناسی که ماشین رو دادی دستش؟ من شناسم، مطمئنه. کیف پولش رو دیدم، عکس امام توشه... (رد خون)

■ جنگ برنده و بازنده نداره؛ تو جنگ فقط اونایی برندهان که اسلحه می‌فروشن. (نگه ابوقریب) احترام یعنی چی؟!... یعنی هرچی تو گفتی من بگم چشم؟!...

(زندگی مشترک آقای محمودی و بانو)

■ ما هم تمام می‌شیم؟ تمام هم می‌شیم. (عصبانی نیستم)

■ من از این می‌سوزم که اینا منو آوردن زنده کردن که خودشون بکشن (مت瑞 شش و نیم)

■ آدم‌بدون غذا بیست روز دوم میارن، بدون آب دو روز، بدون اکسیژن چند دقیقه، اما بدون امید لحظه‌ای دوم نمیارن. کسی که امید به زندگی رو به آدم میده بیشترین لطف رو در حقش کرده. (بارکد)